

**VIERING VAN DE
ZEVEN EN TWINTIGSTE
ZONDAG D.H.J.**

Hij boetseerde uit aarde
de dieren op het land en de vogels van de lucht
en bracht die bij de mens om te zien
hoe hij ze noemen zou.
Want zoals de mens ze zou noemen,
zo zouden ze heten.
(Genesis 2)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Het leven voert ons; 3c.
Sytze de Vries/Willem Vogel*

WELKOM.

*'Ons christen zijn zal slecht bestaan
uit bidden en onder de mensen goed doen.
Alle denken, praten en organiseren
van christenen wordt herboren
uit bidden en doen.'
(Dietrich Bonhoeffer)*

*'Er komt een nieuwe religiositeit,
die enge oude geloofsvormen
achter zich laat en aansluit
bij de traditie van
het innerlijk ervaren en mystiek.
De kennis die daaruit voortkomt
is in wezen zélfkennis en
tegelijk kennis met het goddelijke.'
(Hein Sturkens)*

*Deze gedachten zijn hier
de laatste maand
als een refrein herhaald.*

*Welkom u allen hier samen
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Het leven voert ons; 2c.

SCHULD BEKENNEN.

V.: Was wat ik zei
zo verlossend als de morgen
zo helder als de dag kan zijn ?

Was wat ik deed
zo krachtig als een mens
zo zorgzaam als een moeder kan zijn ?

Was wat ik dacht
zo zuiver en verfrissend
zo verkwikkend als water kan zijn ?

Was mijn bidden
zo speels en oprecht
zo vol vertrouwen als een kind kan zijn ?

Was mijn leven
zo open en eerlijk,
zo van harte als liefde kan zijn ?

Wanneer het zo niet was . . .

A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD ONS ALLEN.

BEZINNING.

A.: **Dat het mij is gegeven** *t.: M. Zagers*
 in U te aarden, *m.: W. Vogel*
 grond van m'n grond.

*Het hart voelt anders
dan het verstand denkt.*

A.: **Dat het mij is gegeven**
 in U te aarden,
 grond van m'n grond.

*Er is je door het leven meer
in- en meegegeven dan je beseft.*

A.: **Dat het mij is gegeven**
 in U te aarden,
 grond van m'n grond.

*De stilte vertelt
het enige ware verhaal.*

A.: **Dat het mij is gegeven**
 in U te aarden,
 grond van m'n grond.
 Kome wat komt.

GEBED.

Naar R. Tagore

Ik weet dat mijn taak
in Uw schepping nooit af zal zijn -
dat het minste wat ik ervoor doe
niet tevergeefs is.
Ik weet zeker dat niets onbelangrijk is.

Ook de bloem niet die
voordat zij is uitgebloeid in gras en modder valt.
Ook de rivier niet die
wegebt in de woestijn en verdroogt.

Ik weet dat
wat ongedaan bleef niet verloren is.
Ik weet zeker dat niets tevergeefs,
onbelangrijk, nutteloos of verloren is.
Dit maakt me gelukkig, zonder einde.
Ik mag de snaren van Uw harp
zacht beroeren en hoor de eerste tonen
van Uw scheppingslied.

Lied.

*Voorbij; 2c.
A. van Scheltema/W. Vogel*

EERSTE LEZING.

Genesis 2,18-24

God sprak: 'Het is niet goed dat de mens alleen blijft.
Ik maak een hulp voor hem die bij hem past.'
Hij boetseerde uit aarde alle dieren op het land en alle
vogels in de lucht en bracht die bij de mens om te zien
hoe hij ze noemen zou.

Want zoals de mens ze zou noemen, zo zouden ze heten.
De mens gaf dus alle tamme dieren, alle vogels en wilde beesten een naam. Maar een hulp die bij hem paste vond hij niet. Toen bracht God de mens in diepe slaap, nam een rib van hem weg en zette er vlees voor in de plaats. Uit de rib die Hij uit de mens had genomen vormde God de vrouw en bracht haar naar de mens. En de mens sprak: 'Eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees ! Mannin zal zij heten want uit de man is zij genomen.' Zo komt het dat een man zijn vader en moeder verlaat en zich zo aan zijn vrouw hecht dat zij volkomen één worden.

Lied.

Voorbij; 2c.

HET EVANGELIE.

Marcus 10,2-16

In die tijd vroegen Farizeeën Jezus: 'Staat het een man vrij zijn vrouw te verstoten ?' Zo wilden zij hem op de proef stellen. Hij antwoordde met een weder-vraag: 'Wat heeft Mozes u voorgeschreven ?' Ze zeiden: 'Mozes heeft toegestaan een scheidings-brief op te stellen en haar weg te sturen.' Maar Jezus antwoordde hun: 'Om de hardheid van uw hart heeft hij die bepaling voor u neergeschreven. Maar in het begin, bij de schepping, heeft God hen als man en vrouw gemaakt. Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten om zich te binden zijn vrouw en deze twee zullen één vlees worden. Zo zijn zij dus niet langer twee, maar één. Wat God heeft verbonden mag een mens niet scheiden.' Thuis ondervroegen de leerlingen hem nogmaals daarover. Hij sprak tot hen: 'Wie zijn vrouw wegzendt en een andere huwt maakt zich tegenover haar schuldig aan echtbreuk. En wanneer zij haar man verlaat en een andere huwt begaat zij echtbreuk.'

De mensen brachten kinderen bij hem met de bedoeling dat hij ze zou aanraken. Maar bars wezen de leerlingen ze af. Toen Jezus dit zag zei hij verontwaardigd: 'Laat de kinderen toch bij mij komen en houdt ze niet tegen. Want aan hen die zijn zoals zij behoort het Koninkrijk Gods. Voorwaar, ik zeg u: wie het Koninkrijk Gods niet aanneemt als een kind, zal er zeker niet binnengaan.' Daarop omarmde hij ze en zegende hen, terwijl hij hun de handen oplegde.

Lied.

Voorbij; 2c.

MEDITATIE.

*God bracht dieren en vogels bij de mens
om te zien hoe hij ze noemen zou.
Want zoals de mens ze zou noemen,
zouden ze voor hem zijn en betekenen.
(Genesis 2)*

Hij werkte op de Leerlooierij in Oisterwijk, -
was er klusjesman, 'n beetje manusje van alles.
Zoals hij nu nog dagelijks door Haaren loopt,
zo bewoog hij zich toen over het fabrieksterrein.

Hij speurde naar wat anderen lieten slingeren,
raapte bij elkaar wat als waardeloos materiaal aan de
kant werd gegooid en 'maakte er iets van':
een mooie vorm of handzaam gereedschap.
En alles wat hij maakte verstopte hij ergens.
Het bleef verborgen totdat iets ervan ontdekt werd
door Dianne Merks, beeldend kunstenaar, die het sa-
menbracht in een expositie van juni tot oktober in het
Limburgs Museum te Venlo.
In haar aankondiging vraagt zij zich retorisch af
'Kunst of niet?' en maakt zij gewag van het feit dat de
schepper ervan 'verstandelijk beperkt' is.
Een Haarenaar van geboorte, die hem als kind en
jonge jongen goed heeft gekend, schreef ook een aan-
beveling voor de tentoonstelling en haalde daarin
enkele herinneringen aan hem op.
Hoe hij propellers op een klosje maakte,
met 'n secuur geschuurd profiel en die dan ook
flink draaiden en snorden in de vaart tegen wind op.
Verkopen deed hij niets; hij wilde enkel ruilen.
En daarover was hij op straat en speelplaats
aanhoudend met andere kinderen in overleg.
'Iedereen wist dat hij zijn eigen taaltje sprak en dat je
daarop dienovereenkomstig moest reageren,
maar geen van ons noemde hem 'anders', een vreemde,
aparte of eigenaardige.
Voor ons op die leeftijd was en bleef het Frans.
Zo heet hij, dit is de naam die hem gegeven is.'

What is in a name ? vragen de Engelsen zich af.
Misschien veel meer dan we zo meteen denken.
Ouders noemden generaties lang hun kinderen
naar hun voorouders en bekenden daarmee bereikend,
dat hun boorling stond in de keten van geslacht op
geslacht in een van oudsher christelijke cultuur.
Hedentendage duiken er steeds meer vreemde
roepnamen op, vaak ontleend aan filmhelden,
popsterren of gekozen om de aangename klank.
Het lijkt alsof kinderen gaan heten naar wie zich in de
actualiteit profileren of 'n naam krijgen die de ouders
op dat moment leuk in de oren klinkt.
De band met een lange familietraditie of
met hen die het kind naar den bloede zijn voorgegaan,
schijnt vergeten, gebroken, niet aan te spreken.

Het is herfst en wij zijn vandaag hier samen in de
eerste week van oktober, waarin duister en kil
hand over hand toenemen, - maar voor de kerk heet
dit weekend 't Zeven en twintigste door het jaar' en
in de maatschappij is het week 40, die deel uitmaakt
van de jaarserie van 52 weken.
Een eentonige reeks, die suggereert dat alle weken
zeven haareendere dagen tellen en waarin de
jaargetijden, de namen van de maanden en de
-religieuze hoogtijdagen niet meer doorklinken.
Alleen in 'n afgeplat uitgemergeld vlakland
kan de gang van de tijd zo'n ziellose naam krijgen.
Rond het midden van de vorige eeuw droegen vele
scholen hier nog de naam van een heilige:
de Aloysius-, Lambertus-, Willibrordusschool.

Nu zijn - waarom dan ook - namen als 'Klimop'
'Schakel', 'Regenboog' in zwang gekomen.
En deze naamsveranderingen moeten toch iets zeggen
over 't veranderde gedachtegoed en de sfeer
vanwaaruit onze tijd de jeugd wil vormen.
Om de zoveel tijd worden ziekenhuizen op de
kwaliteit van hun zorg beoordeeld en het heeft velen
dit jaar wellicht toch goed gedaan te horen,
dat het Onze Lieve Vrouwe Ziekenhuis Amsterdam en
't Antonius Ziekenhuis Utrecht als beste en
op een na beste uit de bus zijn gekomen.
Die oude namen klinken velen nog vertrouwd in de
oren en er rijst een beeld op van religieus
geïnspireerde en gemotiveerde mensen,
die in het verre verleden de zorg voor kind,
ziek en oud ter hand namen en zich voor hen inzetten.
En het is de vraag of onze tijd dit blijft opbrengen
wanneer die 'bovenmenselijke' inspiratie dooft.

Kort orgel

God, hoe is Uw naam waar zijt Gij te vinden ?
zingt een hedendaags kerklied.

*Ik was op het eiland Bali, dat een eigensoortig
hindoeïsme kent. Het viel mij op dat er in alle
tempels, naast beelden van vele godheden, altijd een
beeld te vinden is dat slechts bestaat uit een lege
zetel. Ik hoorde dat daar - onzichtbaar - de Onzien-
lijke, de Ene, de Bron van al wat is troont, waarvan
alle andere goden en geesten manifestaties zijn. En ik
was diep geraakt door deze geweldige eerbied voor
het mysterie dat in geen enkel beeld, woord of naam
te vangen is.*

(Hein Stufkens)

Uit onderzoek blijkt dat in onze tijd de religiositeit
toeneemt en ook dat tachtig procent van de jeugd wel
eens tot regelmatig bidt.
Maar het is eerder beleven dan naam geven, -
meer naar het diepe Zelf dan naar een hoge verre
vreemde reiken.

Kort orgel

BELIJDENIS

Die ons schiep
Sytze de Vries/Willem Vogel

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte, orgelspel

BROOD EN BEKER.

Wijk niet uit ons leven;
zij gezien in alles en allen.

Laat ons niet kortzichtig
hooghartig aan U voorbijgaan.

*Wees in ons
als het desem in het brood
de gloed in de wijn;
het hart van ons leven.*

Lied.

*Dale over allen
G. Kock/A.Hnattyschyn*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek en ongerust zijn;
en ooit treft het iedereen.*

*Bid voor die tijd, zorg en aandacht geven;
en iedereen wordt ooit gevraagd.*

*Bid voor de slachtoffers van oorlog en
geweld; waar ter wereld ook.*

*Bid voor die ons van nabij zijn voorgegaan;
en we missen allemaal wel iemand.*

In dankbare nagedachtenis noemen wij:

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

**A.: Al wie eten van dit brood t.: P. Verhoeven
het breken en delen met de ander, m.: Taizé
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Waar Hij was
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open,
vielen blinden de schellen
van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de besmette melaatse
in de kring opgenomen,
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis
van harte gedeeld
en groeide uit
amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader die
leeft en lijdt in mensen.*

**A.: Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop:*

*zalig de armen, want
je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt;*

*zalig die van wapens
niet willen weten,
ze winnen de wereld
zonder geweld;*

*zalig die
hun zinnen zuiveren,
ze vinden God
in het diep van hun hart;*

*zalig die deemoedig zijn,
als een kind bij moeder
zijn ze geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van het leven afscheid genomen.*

**A.: Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Hij nam brood,
uit koren gekneed,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast,
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het.*

*Hij nam de beker,
uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over en zei:
Neem de beker van mij over
en geef hem door,
want ik drink er pas weer van
wanneer alles zal zijn voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten -
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Ik vraag U niet
mijn leven te behoeden
voor elk gevaar.
Ik vraag U wel
mij uw rust te geven
wanneer het plots opdoemt.*

Lied.

*Wees bij ons
Sytze de Vries/Willem Vogel*

*Ik vraag U niet mijn leven
vol distels en doorns te dragen.
Ik vraag U mij de gunst
van uw kracht te geven.*

Lied.

*Wees bij ons
Sytze de Vries/Willem Vogel*

*Laat mij in voorspoed
U deemoedig erkennen
als bron van mijn vreugde.
Laat mij in tegenspoed
vertrouwen dat Gij ook dan
mijn enige toevlucht blijft.*

Lied.

*Wees bij ons
Sytze de Vries/Willem Vogel*

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
hier met lied en gebed;
daar in ons dagelijks doen
met raad en daad.

En mogen we allen gezegend zijn
in de naam van Vader, Zoon
en de heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL